

Ympäristövaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä (E 53/2021 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Inkeri Lilleberg, työ- ja elinkeinoministeriö
- erityisasiantuntija Harri Haavisto, työ- ja elinkeinoministeriö
- neuvotteleva virkamies Kaisa Pirkola, maa- ja metsätalousministeriö
- erityisasiantuntija Ville Laasonen, ympäristöministeriö
- professori Jyri Seppälä, Suomen ympäristökeskus
- puheenjohtaja Markku Ollikainen, Suomen ilmastopaneeli
- kansainvälisten ja EU-metsäasioden päällikkö Tuomas Nirkkonen, Metsäteollisuus ry
- energia-asiantuntija Anssi Kainulainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- suojeluasiantuntija Liisa Toopakka, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Metsäbiomassan kestävyyskriteereistä säädetään RED II -direktiivissä. Kestävyyskriteerisääntely on kansallisesti toimeenpantu biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) muutoslailla (967/2020). Metsäbiomassaa koskevat kestävyyskriteerit liittyvät hakkuiden laillisuuteen, metsän uudistamiseen hakatuilla alueilla, luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojeluun, haitallisten vaikutusten minimointiin maaperän laadun ja biologien monimuotoisuuden säilyttämisessä hakkuiden yhteydessä sekä metsien pitkän aikavälin tuo-

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

tantokapasiteetin ylläpitoon ja parantamiseen. RED II -direktiivin mukaisesti metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttyminen perustuu niin kutsuttuun riskiperusteiseen arviointiin. Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla voimassa olevan lainsäädännön ja käytössä olevien seuranta- ja täytäntöönpanosuunnitelmien kautta ja toissijaisesti hankinta-alueetasolla käytössä olevien hallintajärjestelmien kautta. Lisäksi metsäbiomassan on täytettävä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset (LULUCF-vaatimukset) joko maa- tai hankinta-alueetasolla. RED II:n 29 (8) artiklan nojalla komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimintaohjeet näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että direktiivissä vahvistettuja metsäbiomassaa koskevia kriteereitä noudatetaan.

Komissio on tilannut hollantilaiselta Navigantilta selvityksen RED II:n kestävyyskriteerien täytäntöönpanon ohjeistuksen valmisteluun liittyen. Selvityksen yhtenä osana oli tarkoitus arvioida, miten jäsenvaltioiden sekä viiden EU:n ulkopuolisen valtion kansalliset lainsäädännöt täyttävät maatason kriteerit. Selvityksen viimeisimmän luonnoksen mukaan Suomi täyttää kaikki metsäbiomassan tuotantoa koskevat kriteerit maatasolla.

Komissio julkaisi 31.3.2021 ehdotuksensa RED II -direktiivin nojalla annettavasta täytäntöönpanoasetuksesta. Komission asetulusuonnoksessa on annettu tarkentavia säännöksiä metsäbiomassan kestävyyskriteerien osoittamisesta niin maa- kuin hankinta-alueetasolla sekä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevan vaatimuksen osoittamisesta niin ikään maa- ja hankinta-alueetasolla.

Kestävyyskriteerien noudattamisen arviointi maatasolla

Asetulusuonnoksessa tarkennetaan RED II:n 29 (6) artiklan a alakohdassa säädettyjä metsäbiomassaa koskevia kestävyyskriteereitä, joiden pitää täytyä maatasolla.

Asetulusuonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan ii alakohdan mukaan metsien uudistamisvelvoite täyttyy maatasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään metsän uudistamista viiden vuoden sisällä hakkuusta. Lisäksi lainsäädännössä tulee olla vaatimuksia siitä, että metsän biologinen monimuotoisuus ei saa heikentyä uudistetulla metsäalueella. Aarniometsiä tai luonnonmukaisia metsiä ei saa muuttaa istutusmetsiksi. Suomen metsälainsäädäntöön ei sisälly edellä mainittuja vaatimuksia.

Asetulusuonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan iv alakohdan mukaan maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen voidaan asetulusuonnoksen mukaan osoittaa toteutuneen kansallisesti osoittamalla, että kansallisessa lainsäädännössä on säännöksiä, joilla suojellaan maaperää, eliölajeja ja luontotyyppejä hakkuiden aikana ja säännöksiä, joissa säädetään kantojen, juurien, kuolleiden puiden sekä tarvittaessa neulojen ja lehtien korjuusta. Suomessa ei ole kantojen, juurien, lahopuiden tai neulasten ja lehtien korjuuta koskevaa lainsäädäntöä.

Asetulusuonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan v alakohdan mukaan metsän pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin säilyttäminen täyttyy maatasolla, mikäli kansallisesti sovellettavilla laeilla varmistetaan, että metsän hakkuut eivät ylitä keskimääräistä vuotuista kasvua ja hakkuut eivät haittaa metsän ja siihen liittyvien ekosysteemipalveluiden terveyttä. Kansalliseen metsälakiin ei sisälly nimenomaista säännöstä metsien kasvun ja hakkuiden suhteesta, joskin metsälaki (1093/1996) ja

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

KEMERA-lainsäädäntö varmistavat metsien puuntuotantokapasiteetin ylläpidon. On epävarmaa, täyttääkö Suomi kyseisen kriteerin maatasolla.

Mikäli asetus hyväksytään komiteassa luonnoksen mukaisena, merkittävä osa jäsenvaltioista, todennäköisesti mukaan lukien myös Suomi, eivät täyttäisi metsäbiomassan kaikkia kestävyyskriteerivaatimuksia maatasolla. Keskeisenä syynä tähän on, että metsä- ja ympäristölainsäädännössä ei säädetä yksittäisistä vaatimuksista asetusluonnoksessa kirjatulla tarkkuudella. Suomen kannalta keskeiset kriteerit, jotka koskevat metsän uudistamisvelvoitetta hakkuun jälkeen, haitallisten vaikutusten minimointia maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoa ja parantamista edellyttäisivät metsälainsäädännön muuttamista maatason riskiarvioinnin täyttymiseksi, jos maatason tarkastelu tehdään asetusluonnoksen mukaisesti. Lisäksi maatason kriteerien yksityiskohtaiset vaatimukset ovat ongelmallisia, koska ne ottavat huomioon eri maiden olosuhteita.

Jos metsäbiomassaa koskevat kriteerit eivät täyty maatasolla, metsäbiomassaa käyttävien toiminnanharjoittajien olisi osoitettava näiden kriteerien täittyminen hankinta-alueetasolla. Maatason tarkasteluun verrattuna hankinta-alueen tarkastelut lisäävät toiminnanharjoittajien hallinnollista rasitetta ja siten myös toiminnanharjoittajien hallinnollisia kustannuksia. Jos kestävyyskriteerien tarkastelu siirtyisi pääsääntöisesti hankinta-alueetasolle, se saattaisi heikentää myös toiminnanharjoittajien investointihalukkuutta.

Osa asetusluonnoksen mukaisista hankinta-alueen vaatimuksista ovat kuitenkin tiukempia kuin maatasolla, minkä vuoksi kestävyys osoittaminen myös hankinta-alueetasolla voi hallinnollisesti toteuttavana olla kohtuuttoman haastavaa. Suomi haluaa kiinnittää huomioita siihen, että mikäli toiminnanharjoittaja ei pysty maa- eikä hankinta-alueetasolla osoittamaan kaikkien kestävyyskriteerien täyttymistä, katsotaan metsäbiomassaa kestävämmäksi. Kestävämmästä metsäbiomassasta tuotettua energiaa ei voida huomioida Suomen uusiutuvan energian tavoitteissa eikä se ole tukikelpoista.

Kestävyyskriteerien noudattamisen arviointi hankinta-alueetasolla

Metsäbiomassa koskevien kriteerien noudattamisen arviointi hankinta-alueetasolla on maatason tarkastelua yksityiskohtaisempi. Kriteerien sisältö noudattelee pääosin maatasolla säädettyjen kriteerien sisältövaatimuksia. Asetusluonnoksen 4 (1) artiklan mukaan hankinta-alueetasolla käytössä olevien hallintajärjestelmien edellytetään varmistavan, että esimerkiksi metsälle annetaan vähintään viiden vuoden uudistumisjakso hakkuiden jälkeen ja että uudistetulla metsäalueella ei tapahdu biologisen monimuotoisuuden heikkenemistä. Lisäksi hankinta-alueetasolla edellytetään asetusluonnoksessa listattujen lieventämistoimien käyttöönottoa maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi, kuten esimerkiksi juurien ja kantojen korjuukieltoa. Kriteerien noudattamisen toteamiseksi toiminnanharjoittajan on esitettävä muun muassa metsänhoitosuunnitelmia, ympäristövaikutusten arviointia sekä asiaankuuluvien todennusten tuloksia ja käyttämällä muun muassa kansallisia ja kansainvälisiä tietokantoja sekä virallisia karttoja ja satelliittikuvia. Asetusluonnoksessa täsmennettyjen hankinta-alueen kriteerien osoittaminen on hallinnollisesti haastavaa jopa Suomessa ja ne voivat vaikuttaa merkittävästi muista jäsenvaltioista ja kolmansista maista peräisin olevan metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen.

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

LULUCF -vaatimus

RED II -direktiivin 29 (7) artiklan a alakohdan mukaan valtio täyttää maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset maatasolla, mikäli se on Pariisin sopimuksen osapuoli ja sen on antanut ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen kansallisesti määritellyn panoksen (NDC). Asetusluonnoksen 5 artikla täsmentää kansallisesti annettavan panoksen sisältövaatimuksia edellyttäen, että panos integroi maa-, metsätalous- ja maankäyttöalat joko yhdeksi maa-, metsä- ja muun maankäytön (AFOLU) alaksi tai maatalouden ja LULUCF-alaksi erikseen, se selittää miten maa-, metsätalous- ja maankäyttöalat on otettu panoksessa huomioon ja se laskee maa-, metsä- ja maankäyttöalojen päästöt ja poistot maan yleiseen päästövähennystavoitteeseen, mukaan lukien metsäbiomassan korjuuseen liittyvät päästöt. Hankinta-alueetasolla toiminnanharjoittajalta edellytetään muun muassa dokumentoituun historiaan pohjautuvien referenssitason laskentaa sekä keskimääräisten hiilinielujen ja -varantojen arvioimista hankinta-alueella. Hankinta-alueetasolla edellytettävien toimien voidaan arvioida olevan toiminnanharjoittajille haastavia tai jopa ylivoimaisia. Lisäksi tulokset riippuvat simulointien oletuksista ja mallien ominaisuuksista, joka heikentää sääntelyn yhdenmukaistavaa vaikutusta.

Huomionarvoista on, että n. 130 toiminnanharjoittajan tulee ehdotetun asetuksen mukaisesti osoittaa metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttyminen.

Valtioneuvoston kanta

Maailmanlaajuisin ilmastonmuutoksen torjumiseksi on tärkeää, että EU ja sen jäsenvaltiot korvaavat fossiilisia energialähteitä ja lisäävät uusiutuvan energian osuutta energian loppukulutuksesta. Suomi on pitänyt tärkeänä, että metsäbiomassan tuotannon kestävyttä voidaan tarkastella maatasolla RED II -direktiivin mukaisesti. Valtioneuvosto on pitänyt myös tärkeänä, että RED II -direktiivin mukainen riskiperusteinen menettelytapa on yksityiskohdiltaan tarkoituksenmukainen ja se on mahdollista toteuttaa mielekkäästi ilman tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

Komission täytäntöönpanoa koskeva toimivalta

Valtioneuvosto tulee komiteakokouksessa vastustamaan komission ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi, jos ehdotusta ei muuteta ennen komitean äänestystä siten, että sen sisältö noudattaa RED II -direktiivin 29 (8) artiklassa komissiolle asetetun täytäntöönpanovalan valtuutusta.

Valtioneuvosto katsoo, että komissiolle ei ole annettu toimivaltaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä RED II -direktiivin metsäbiomassaa koskevien kestävyyskriteerien sisällön tiukentamiseksi siltä osin kuin kyse on asetusehdotuksen mukaisista metsäbiomassaa koskevista kriteereistä (artiklat 3 ja 4) ja LULUCF-kriteereistä (artiklat 5 ja 6). Täytäntöönpanovaltaa koskevan valtuutuksen tarkoituksena on ollut antaa komissiolle toimivalta antaa säädöksiä siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa, että kestävyyskriteereitä noudatetaan. Erityisesti valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että asetuseronnoksessa esitetään sääntelyä, joka osittain laajentaa tai jopa tiukentaa direktiivissä säädettyjen kriteerien sisältöä. Lisäksi valtioneuvosto toteaa, että täytäntöönpanovaltaa ei ole voitu siirtää säädöksen keskeisten osien osalta. Komissiolle annettuun täytäntöönpanovaltaan peilaten asetuseronnos antaa rajallisesti toimintaohjeita siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa kriteerien täyttyvän. Valtioneuvosto myös arvioi esimer-

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

kiksi osan asetusluonnoksen artiklan 2 määritelmistä olevan tarpeettomia eivätkä ne ole riittävän tarkkarajaisia. Valtioneuvosto katsoo siten, ettei asetusluonnokseen sisällytetyn sääntelyn luonne noudata sitä, mitä komissiolle on kyseisessä täytäntöönpanovaltuutussäännöksessä säädetty.

Valtioneuvosto katsoo, että asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisilta laeilta ja kansallista tasoa alemman tasoisilta säädöksiltä edellytetyt yksityiskohtaiset sisältövaatimukset eivät ole linjassa komissiolle annetun täytäntöönpanotoimivallan kanssa.

Valtioneuvosto edellyttää, että komissio noudattaa sille annettua täytäntöönpanotoimivaltaa. Komission tulisi muuttaa asetukseen sisältyvään sääntelyn luonnetta valtuutuksen mukaiseksi toimintaohjeeksi. Asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisen lainsäädännön yksityiskohtaiset sisältövaatimukset tulisi muuttaa esimerkinomaiseksi listaukseksi mahdollisista säännöksistä, joilla voidaan osoittaa kriteerien noudattaminen. Vaihtoehtoisesti komission tulisi poistaa kokonaan asetuksesta yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimivallan ylittävät kansallista metsälainsäädäntöä koskevat säännösvaatimukset.

Täytäntöönpanoasetuksen vaikutukset toimeenpanoon

Valtioneuvosto toteaa, että asetusluonnoksen mukaisen sääntelyn vaikutukset luovat epävarmuutta laajemmin metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen, sillä on epätodennäköistä, että ehdotuksen mukaiset kriteerit täyttyvät myöskään muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Valtioneuvosto katsoo, että ehdotetussa muodossa täytäntöönpanoasetus ei saavuta sille asetettuja tavoitteita.

Valtioneuvosto pitää hyvänä, että toiminnanharjoittajien hallinnollisen taakan minimoiseksi jäsenvaltiot voivat laatia kansallisia tietokantoja täytäntöönpanoasetuksessa edellytettyjen kohtien täyttymisestä kansallisesti.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Täytäntöönpanoa koskevan toimivallan rajat

Metsäbiomassan kestävyyskriteereistä säädetään RED II -direktiivin¹ 29 artiklassa. Kestävyyskriteerisääntelyn tavoitteena on estää esimerkiksi laittomista hakkuista peräisin olevan biomassan päätyminen markkinoille ja varmistaa, että hakkuista tehtäessä otetaan huomioon esimerkiksi metsän uudistaminen ja hakkuiden tavoite ylläpitää tai parantaa metsän pitkän aikavälin tuotantokapasiteettia. Direktiivin 29 artiklan 8 kohdan mukaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimintaohjeet näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että direktiivissä vahvistettuja metsäbiomassaa koskevia kriteereitä noudatetaan.

Täytäntöönpanovaltaa koskevan valtuutuksen tarkoituksena on ollut antaa komissiolle toimivalta antaa säädöksiä siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa, että kestävyyskritee-

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001 uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu), 11.12.2018.

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

reitä noudatetaan. Valtioneuvosto katsoo, että asetusluonnoksessa esitetään sääntelyä, joka osittain laajentaa tai jopa tiukentaa direktiivissä säädettyjen kriteerien sisältöä. Tässä tilanteessa komissiolle on ilmoitettava, että esitys ylittää sen toimivallan rajat ja komission tulee tarkastella esitystä uudelleen.

Valiokunta toteaa, että täytäntöönpanoasetuksella ei voi laajentaa tai kehittää perussäädöksen oikeudellisia puitteita. Täytäntöönpanovaltaa ei myöskään saa siirtää säädöksen keskeisten osien osalta, eikä perussäädöstä voi täytäntöönpanoasetuksella muuttaa tai täydentää. Sillä voidaan vain täsmentää perussäädöksen sisältö sen turvaamiseksi, että säädös pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenmaissa. Edellä esitettyyn viitaten ympäristövaliokunta yhtyy valtioneuvoston kantaan siitä, että komission asetusluonnoksen ei tule laajentaa tai muuttaa kriteerien sisältöä. Kysymys on lainsäädäntömenettelyn keskeisistä rakenteista, joita tulee kunnioittaa. Sääntelyn keskeisten osien sisältöä voidaan muuttaa vain parlamentin ja neuvoston yhteispäätöksin tapahtuvan lainsäädäntömenettelyn kautta.

Metsäbiomassan kestävyyskriteerit osana EU:n ilmastopolitiikkaa

Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että komission odotetaan antavan ehdotuksen RED II- direktiivin tarkistamiseksi kesällä 2021. On siten odotettavissa, että metsäbiomassan kestävyyskriteerien sisältöä on arvioitava hyvin pian. EU:n laajuisille kestävyyskriteereille on selkeästi tarvetta, sillä osana tehokasta ilmastopolitiikan tavoitteiden toteuttamista maankäyttösektorin ilmastopolitiikka edellyttää EU-tason koordinaatiota.

Valiokunta katsoo, että tästä syystä Suomen tulee toimivallan ylitystä koskevan näkemyksen ohella tuoda esiin esitykseen liittyvät epäselvyydet ja näkökulmat etsien toimeenpanossa aktiivisesti ratkaisuja, joilla alueelliset ja jäsenmaakohtaiset erityispiirteet on mahdollista ottaa huomioon. Suomella on maailman parhaimpiin kuuluva tietopohja metsistä, eikä kestävyyskriteerien osoittamisvelvollisuudessa tulisi siten olla suuria haasteita muihin maihin verrattuna. Suomen tulee tuoda esiin korkea metsäosaamisensa ja vahvuutensa kestävästi tuotetun biomassan tuottajana ja välttää sellaisen näkemyksen syntymistä, että Suomi vastustaisi metsäbiomassakriteerien kehittämistä. Tärkeää on myös osoittaa tarve ja löytää keinot, joilla tämä voi tapahtua lainsäädännöllisesti ja hallinnollisesti mahdollisimman kevyesti ja parhaiten osana vapaaehtoisia metsien sertifiointijärjestelyjä. Suomen metsälainsäädäntö asettaa jo nyt reunaehdot ja rajoitteet kestäväälle metsien hoidolle ja käytölle, mutta arvion mukaan sääntely ei ole riittävän yksityiskohtaista. Myös Tapion laatimat metsien hoitoa koskevat suositukset ohjaavat kokonaiskestävään metsien hoitoon ja käyttöön.

Kestävyyskriteerien pitää olla kaikille samat, jotta ne vaikuttaisivat tehokkaasti markkinoilla liikuvan biomassan kestävyteen. Kansallinen sääntely ei siten ole tältä osin vaihtoehto. Biomassan kestävyden osoittamisen pelisääntöjen selkiyttäminen ja toimintaohjeiden tulkinnanvaraisuuden vähentäminen on Suomen etu. Valiokunta korostaa myös sitä, että riippumatta siitä, mitä kestävyyskriteereistä säädetään lainsäädännössä, markkinoiden vaatimukset kestävyden osoittamiseksi ovat voimistuneet jatkuvasti. Ne maat, jotka pystyvät vastaamaan vaatimukseen, saavat edelläkävijän hyödyt globaaleilla markkinoilla. Ehdotuksen epäselviä kohtia velvollisuuksien osoittamisessa tulisi siten avata ja esittää ratkaisuja, joilla 29 artiklan 6 ja 7 kohtien vaatimusten toteutuminen voitaisiin varmistaa. Kategorisen vastustuksen sijaan tulisi pyrkiä epäsel-

Valiokunnan lausunto YmVL 13/2021 vp

vien kysymysten tarkentamiseen ja esittää kriteerien täyttämiseksi joustavia hallinnollisia ratkaisuja, jotka ottavat huomioon alueelliset erityispiirteet.

Valiokunta toteaa lopuksi, että komissio antaa kesällä myös EU:n metsästrategian, jota kehitetään luonnon monimuotoisuustavoitteiden ja metsiin liittyvien politiikkojen yhteensovittamisen työkaluna. Luonnon monimuotoisuus ja ilmastonmuutos kytkeytyvät erottamattomasti toisiinsa, ja toimivat ekosysteemit ovat tärkeitä myös ilmastonmuutoksen hillinnän kannalta. Siksi maankäyttösektori on kytkettävä entistä tiiviimmin osaksi ilmasto- ja energiapolitiikkaa. Komissio antaa kesällä myös uuden LULUCF-asetuksen osana laajaa ilmastopolitiikan lainsäädäntöpakettia (fit for 55 %). Metsäpolitiikan tulee olla jatkossakin kansallisen päätäntävällän piirissä, vaikka EU vaikuttaakin välillisesti metsäpolitiikan sisältöön muun muassa ilmasto-, ympäristö- ja energiapolitiikan kautta. Valiokunta yhtyy näkemykseen siitä, että metsiä ja metsäsektoria varten tulee laatia itsenäinen ja kokonaisvaltainen strategia, jolla parannetaan metsiin ja metsäsektoriin vaikuttavien aloitteiden politiikkajohdonmukaisuutta. Sen tulisi kattaa koko metsäsektorin arvoketju metsien kestävä hoidon ja käytön edistämisestä aina tuotteisiin asti.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Ympäristövaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 27.5.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

varapuheenjohtaja Tiina Elo vihr
jäsen Petri Huru ps
jäsen Emma Kari vihr
jäsen Mai Kivelä vas
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Johan Kvarnström sd
jäsen Sheikki Laakso ps
jäsen Niina Malm sd
jäsen Mikko Ollikainen r
jäsen Mauri Peltokangas ps
jäsen Saara-Sofia Sirén kok
jäsen Katja Taimela sd
jäsen Ari Torniainen kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos